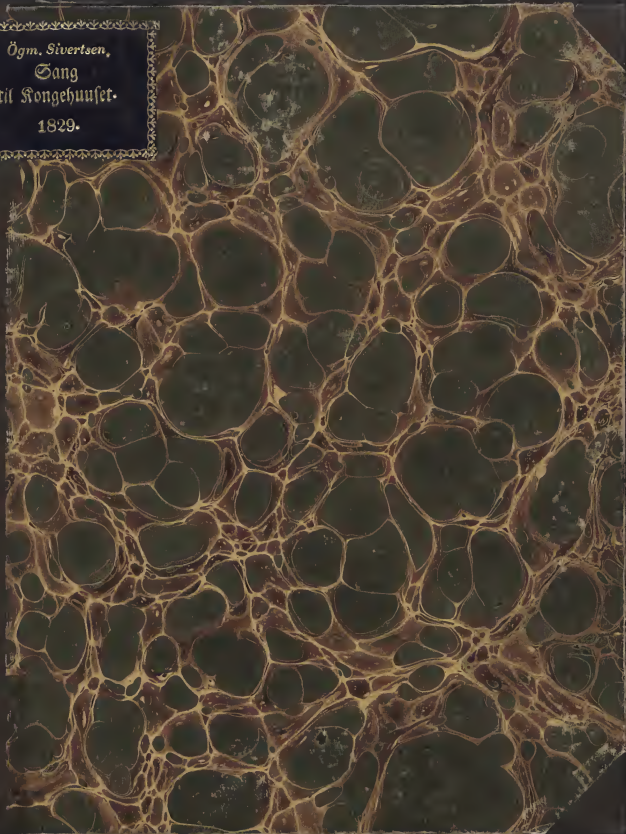
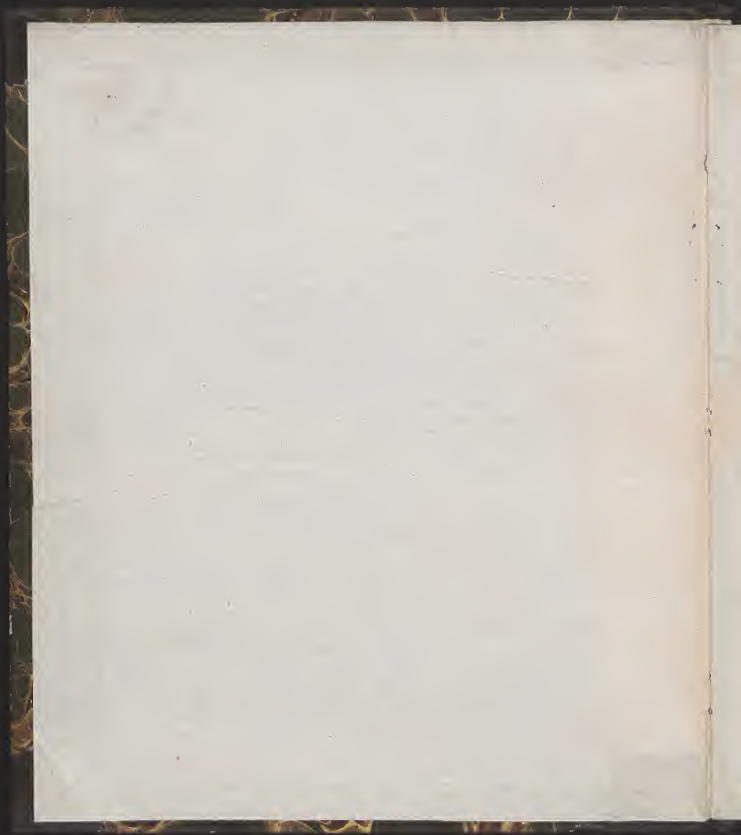

Ögm. Sivertsen,
Sang
til Kongehuset.
1829.

811
u
Dgm

S a n g

til

K o n g e h u s e t

den 1te August 1829.

Bed

Ogmund Sivertsen.

Islander.

Landskøbsmand

Kjøbenhavn.

Troft i C. Græbes Officin.

U N N E

U N N E

U N N E

U N N E

U N N E

Þagga þor! nýtt fíer í öllu,
 Fæðir, sumars, rófar skaut,
 Gleðin sem í hjálmis þöllu
 Hæð af sendir, víðgáing blaui.
 Lundur, biert af ástun ánga
 Ungu furstapari mót
 Sem frá þerrans húst gánga
 Hjóu ný vordin, gleði bót.

Heill sé Danmærk! friðar fleti,
 Freidriks undir mildu hönd,
 Er sér um lifað sérþvör gæti
 Eitt við stand áþultri end.
 Sonum — steds — og mentamödur
 Mannþóms verða laun hann fær,
 Freidriks listi leingi þrædur!
 Lands heill við þanns önnun grær.

Ferdinand og Carolina!
 Fátækt öflur þerrum vér,
 Auga náðugt á lát stína,
 Einsög það sem segja er:
 Öflar hjörtu, Öflur biðdum,
 Ömeingada' er þollust tía,
 Sem við Freidriks síðu stöðum
 Svíkalaust í hjálar þrá.

Skjonne Baar, Du lívets Morgen
 Somrens Mober, Blomstens Flor!
 Glæden, som i Kongeborgen
 Nys Du stifted, freidigt groer.
 Elstorsfsmil fra Blomstervange
 Hilses ædlest Fyrstepar,
 Som fra Herrens Tempel gange
 Hvor nys Pagten sluttet var.

Hil Dig Danmærk! Fredens Sæde
 Under Fredriks Faderhaand,
 Her, hvor Enighed og Glæde
 Flette Venstabs Broderbaand.
 Vonde, Kriger, Musa Sonner,
 For hver ædel Daad og Flid,
 I Ham finde sin Velkommer,
 Landet blomstrer ved Hans Id.

Ferdinand og Caroline!
 Ringe Gave bringe vi,
 See den naadigst dog blandt þine
 Som Dig møde paa Din Sti:
 Vore Hjertes kun vi byde,
 De ufrømtet for Dig staae,
 Som ved ælskte Fredriks Side
 De i Kampen ville staae.

Gull ei, sona menta mǫður
Megnar veita fátækt stand,
Bíður — Fríðrið — býnar þú:
Blessa, Guð! Hanns Huus, og Land;
Lingra tíð lát Systa flóta
Geris skapa, í gleði trygd,
Lát þau finna, lát þau nísta
Luffu, sem að veitir digd!

Guld ei byðe Musasønner,
Ei det egner sig vor Stand,
Men for Fríðrið vore Bønner:
Sign Ham Guð! Hans Huus og Land.
Fyrsteparrets Dage flyðe
Hæn i adel Daad og Fryd,
lad Dem finde, lad Dem nyde
Held, som skænkes kun ved Dyd.

Saaledes tæller sine,
og Landsmænds Gælefer
allerunderdanigst
Siveresen.

